

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 30. marec 2006

Letnik XIV

Št. 6

Zahteva državnega sveta, da državni zbor pred razglasitvijo zakona ponovno odloča o:

- Zakonu o odpravljanju posledic dela z azbestom 2
- Zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o vojnih veteranih 2

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga Deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah EU v letu 2006 s poročilom o stanju v EU in položaju Republike Slovenije v njej v letu 2005 3

Mnenje državnega sveta ob obravnavi Resolucije o Nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006 – 2010 4

Sklep državnega sveta iz svoje pristojnosti 6

Mnenja komisij državnega sveta 6

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih Vprašanjih in pobudah 14

Tretja alineja prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o odpravljanju posledic dela z azbestom

Državni svet Republike Slovenije je na 12. izredni seji, dne 9. 3. 2006, ob obravnavi zakona o odpravljanju posledic dela z azbestom (ZOPDA), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 14. redni seji, dne 2. 3. 2006, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

ZAHTEVO

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o odpravljanju posledic dela z azbestom (ZOPDA).

Obrazložitev:

S sprejetim zakonom se ureja pravice državljanov, ki so oboleli zaradi azbesta. Med drugim zakon določa postopek uveljavljanja pravic prizadetih oseb do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji in odškodnine v pavšalnem znesku zaradi škode na zdravju, ki so jo prizadete osebe utrpeli zaradi azbesta.

Dosedanji zakon o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno (Ur. l. RS, št. 56/96, 35/98, 86/00 in 13/05) je tudi kategoriji prebivalcev, ki so dejansko prebivale ali so opravljale določeno dejavnost ali so bile zaposlene pri družbah, ki se nahajajo ali so se nahajale v okolici poslovnih prostorov družb, kjer se je predeloval ali skladiščil azbest ali azbestni izdelki, že zagotavljal širše pravice, ki pa niso v celoti prenesene v sprejeti zakon.

Državni svet meni, da bi moral zakon širše urejati azbestno problematiko v Sloveniji. Na podlagi raziskav o žariščih bolezni bi se morale dolgoročno zagotoviti zadovoljive rešitve v interesu ljudi, za katere se je ali pa se še bo ugotovilo, da so prizadeti zaradi posledic izpostavljenosti škodljivemu vplivu azbestnega prahu. Bolezen bi morala biti priznana vsem obolelim, ki zbolijo za katero od bolezni zaradi izpostavljenosti azbestu, ne glede na čas

izpostavljenosti in gostoti vlaken, katerim so bili oboleli izpostavljeni, ter ne glede na to, koliko časa je poteklo od začetka izpostavljenosti azbestnemu prahu. Z azbestom pogojena obolenja se pri obolelih pojavijo izključno zaradi izpostavljenosti azbestu, ne glede na gostoto in časovno izpostavljenost azbestu ter ne glede na čas, ki je potekel od začetka izpostavljenosti.

Državni svet je mnenja, da bi morala biti pravica do predčasne upokojitve vezana izključno na invalidnost II. oz. III. kategorije zaradi poklicne bolezni iz 4. člena zakona, ne pa tudi na pogoj, da delavec doseže najmanj 25 let pokojninske dobe in 50 let starosti, saj se bolezni lahko pojavijo že po 10-ih oziroma 15-ih letih od prve izpostavitve azbestu.

Potrebno bi bilo omogočiti pravico do odškodnine dedičem pokojnih oseb, katerih smrt je posledica izpostavljenosti azbestu. Smrtnost zaradi rakavih obolenj na pljučih se namreč pojavlja že pri starosti okoli 35 let in v takih primerih gre lahko tudi za starše šoloobveznih otrok.

Pri izvajanju tako pomembnega zakona je nujna prisotnost predstavnikov vseh zainteresiranih javnosti, zato bi bilo potrebno v medresorsko komisijo vključiti tudi predstavnika organizacij oseb, prizadetih zaradi azbesta. Prav tako je nesporeljivo, da o obstoju poklicne bolezni odloča interdisciplinarna skupina strokovnjakov, ki jo imenuje minister, pristojen za zdravstvo ter da zoper mnenje komisije ni pravnega varstva na drugi stopnji, izključeno pa je tudi sodno varstvo, saj sta se tako Upravno sodišče RS kot tudi delovno in socialno sodišče izrekli za nepristojni odločati o sodnem varstvu zoper mnenje komisije.

Za poročevalko je bila določena državna svetnica Marta Turk.

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o vojnih veteranih

Državni svet Republike Slovenije je na 12. izredni seji, dne 9. 3. 2006, ob obravnavi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vojnih veteranih (ZVV-C), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 14. redni seji, dne 6. 3. 2006, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

ZAHTEVO

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o vojnih veteranih (ZVV-C)

Obrazložitev:

Državni zbor je na 14. seji, dne 6. 3. 2006, sprejel zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vojnih veteranih.

Državni svet poudarja, da je Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti na 40. seji, 1. 2. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vojnih veteranih in ga ni podprla. Komisija je nasprotovala sprejemu predloga zakona, ker bi moral biti vložen po rednem postopku, saj gre za zelo pomembno

vsebinsko, s katero bi morala biti seznanjena širša zainteresirana javnost. Po mnenju komisije se s predlogom zakona neargumentirano širi krog upravičencev, zmanjšuje pomen in vloga vojnega veterana in zapostavlja vrednote, ki naj bi bile vodilo pri podeljevanju tega statusa dejanskim upravičencem. Komisija je predlagala, da se v predlogu zakona reši financiranje Zveze združenj borcev NOB, ker z razveljavitvijo zakona o financiranju Zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojne Slovenije le-ti ne bodo več imeli zagotovljenih sredstev za svoje delovanje.

Državni svet ugotavlja, da v postopku sprejemanja zakona pripombe komisije državnega sveta za družbene dejavnosti niso bile upoštevane.

Državni svet meni, da sprejeti zakon uveljavlja v 1. in 8. členu sporno sklepanje pogodb in predpisovanje natančnejših meril za financiranje dejavnosti društev oziroma zvez vojnih veteranov, ki bo v pristojnosti ministra. Merila in kriteriji za financiranje dejavnosti društev in zvez vojnih veteranov iz državnega proračuna bi morali biti opredeljeni v samem zakonu.

Poleg tega državni svet opozarja na dejstvo, da je vsebina določb 1. člena sprejetega zakona v neskladju z določili zakona o financiranju Zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojne Slovenije. Prav tako določbe 1. člena niso časovno usklajene z začetkom uveljavitve financiranja društev oziroma zvez vojnih veteranov po tem zakonu. Sprejeti zakon krči obseg financiranja dejavnosti Zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojne Slovenije, za katere je zakonodajalec v letu 1990 predvidel, da je takšnega družbenega pomena, da mora država za njeno delovanje zagotoviti sredstva.

Sprejeti zakon bo tako pristojnemu ministru omogočil, da ukine financiranje določenih dejavnosti Zvezi združenj borcev narodnoosvobodilne vojne Slovenije. Pri tem je potrebno poudariti, da je Vlada Republike Slovenije z rebalansom državnega proračuna za leto 2005 in za leti 2006 in 2007 to že storila, ne da bi upoštevala zakon o financiranju Zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojne. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je v okviru podprograma državnega proračuna za financiranje programov veteranskih organizacij Zvezi združenj borcev narodnoosvobodilne vojne Slovenije znižalo sredstva kar za 72.376.000 tolarjev, v proračunih za leti 2006 in 2007 pa indeksov na tako znižani postavki ni povečalo.

Pri tem je potrebno poudariti, da imajo borci narodnoosvobodilne vojne Slovenije poseben položaj oz. posebno varstvo, ki jim je zagotovljeno z Ustavnim zakonom za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Ur. list RS, št. 1-6/91). Zato državni svet predlaga, da se črta 9. člen zakona, ker je z ustavnim zakonom priznan poseben položaj in zagotovljeno varstvo pravic borcem narodnoosvobodilne vojne Slovenije, vojaškim invalidom, članom družin padlih borcev in uživalcem vojaških pokojnin in s posebnim zakonom zagotovljeno delovanje in financiranje Zveze združenj borcev narodnoosvobodilne vojne Slovenije in tako ni ne pravne podlage ne vsebinskih argumentov, da bi posegali v te pravice.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Rado Krpač.

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga Deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah EU v letu 2006 s poročilom o stanju v EU in položaju Republike Slovenije v njej v letu 2005, EPA 701,

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur.l. RS, št. 331/1991-I, 42/1997, 66/2000, 24/2003 in 69/2004) in drugega odstavka 154.g. člena Poslovnika Državnega zbora (Ur.l. RS, št. 35/2002 in 60/2004) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu Deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah EU v letu 2006 s poročilom o stanju v EU in položaju Republike Slovenije v njej v letu 2005

Državni svet je obravnaval predlog Deklaracije o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah EU v letu 2006 s poročilom o stanju v EU in položaju Republike Slovenije v njej v letu 2005 (v nadaljevanju: predlog deklaracije) in ga podprl.

Državni svet poudarja, da je nujno čim prej okrepi regionalne strukture za vključitev naše države v kohezijsko politiko Evropske unije, še posebej z vidika teritorialne členitve ozemlja Republike Slovenije na ravni NUTS 2 na dve kohezijski regiji. Ker je učinkovitost črpanja sredstev evropskih strukturnih skladov odvisna od kvalitete razvojnih programov in projektov, je treba tudi na lokalnem nivoju zagotoviti zadostno kapaciteto usposobljene strukture in večjo absorpcijsko sposobnost občin za zagotavljanje finančne soudeležbe.

V povezavi s pripravo novega predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi splošnih pravil za dodelitev finančne pomoči Skupnosti na področju vseevropskih prometnih in energetskih omrežij Državni svet opozarja, da iz predloga deklaracije ni razvidno oziroma ni dovolj poudarjeno, da si bo

Slovenija v letošnjem letu prizadevala za dvig deleža sofinanciranja EU za projekte na področju vseevropskega prometnega in energetskega omrežja (TEN). Ker gre za projekte, ki zahtevajo velika finančna sredstva, je dvig deleža sofinanciranja EU za projekte na prioritetni listi za razvoj TEN-T za našo državo velikega pomena.

Glede na to, da Slovenija ni spremenila stališča do predloga direktive o storitvah na notranjem trgu, Državni svet opozarja, da je treba preučiti podporo predlogu te direktive in opraviti temeljito analizo o posledicah izvajanja omenjene direktive za Slovenijo na številnih področjih, ki jih direktiva zadeva. Po mnenju Slovenije predlagana direktiva pomeni izvajanje ene zmed štirih svoboščin, pomeni pa tudi njeno enostransko izvajanje, saj daje glede na njeno vsebino prvenstvo svobodi ustanavljanja in prostemu pretoku ponudnikov storitev, pri tem pa ne upošteva socialne kohezije. Direktiva uvaja načelo države porekla oziroma izvorne države, s čimer se posega v nekatere suverene pravice, ki so v pristojnosti Republike Slovenije. Uveljavitev omenjenega načela bi v praksi pomenila, da bi za ponudnike storitev v celotni EU vedno veljala zakonodaja države, v kateri je podjetje registrirano, in ne zakonodaja države gostiteljice, v kateri podjetje izvaja storitev. Državni svet poudarja, da na območju EU še zmeraj v celoti ni uveljavljena ena izmed štirih svoboščin, in sicer prost pretok delavcev, saj se le-ta od 1. maja 2004 z uresničenjo širitvijo EU izvaja zelo omejeno. Uveljavitev omenjene direktive brez poglobljene razprave na osnovi predhodnih analiz bi pustila številne negativne posledice v slovenskem prostoru, še posebej v manj razvitih regijah.

Državni svet poudarja, da področje kmetijstvo v predlogu deklaracije ni obdelano obširno. Postavlja pa se vprašanje izvrševanja modela trajnostnega razvoja z reformo in oceno ukrepov na ekološkem področju. Zapostavljene so nekatere kmetijske dejavnosti; na področju gozdarstva je potrebno posebno pozornost nameniti vzdrževanju gozdov in poseka, potrebna pa bi bila tudi strategija koriščenja energije preko lesne biomase, ob upoštevanju zaščite površin, ki bo ostala še neokrnjena. V predlogu deklaracije tako ni zajeta specifična malega vinogradništva in vinarstva, predvsem glede ustekleničenja vina.

Vlaganja v raziskave in razvoj ter učinkovito povezovanje znanstvene in gospodarske sfere, prenos in uporaba znanj med obema sferama je ključnega pomena za uresničevanje strateškega cilja Lizbonske strategije. Ker pretok in uporaba znanj med znanostjo in gospodarstvom ni zadostna, je treba čim prej potrebno določiti učinkovite načine povezovanja znanstvene in gospodarske sfere. Nujno je, da Vlada sprejme stimulatívno davčno politiko, ki bo vzpodbudila vlaganje v gospodarstvo v znanost in razvoj. Brez ustreznih finančnih spodbud po mnenju Državnega sveta ne bomo uresničili zastavljenega cilja, da javni in zasebni sektor vlagata v raziskave in razvoj 3 % BDP letno do leta 2010. Konkurenčnost visokega šolstva je možno povečati samo z ustvarjanjem boljših pogojev dela in vlaganjem v raziskovalno infrastrukturo.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi Resolucije o Nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006 – 2010, EPA 662

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu Resolucije o Nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006-2010 (ReNPSV06-10)

Državni svet je obravnaval predlog Resolucije o Nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006 - 2010, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Državni svet je posebej izpostavil naziv samega akta in menil, da bi moral biti dokument poimenovan kot nacionalni program, kar bi bilo za Vlado Republike Slovenije bolj obvezujoče, kot pa je resolucija.

Poudarjeno je bilo, da je nacionalni program v resoluciji sicer dobro zasnovan, obvezno pa je potrebno vanj vgraditi splošne in konkretne pripombe Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, Zveze društev za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju Slovenije, Odbora za novosti v duševnem zdravju, Nacionalnega združenja za kakovost življenja, Društva za duševno zdravje in kreativno preživljanje prostega časa ter Zveze društev za cerebralno paralizo Slovenije.

Državni svet je nadalje opozoril na dolgoročno zmanjševanje sredstev za socialno varstvo v predlaganem nacionalnem programu kot tudi v državnem proračunu. Predlagani nacionalni program načrtuje potrebna sredstva za socialno varstvo pod povprečjem Evropske unije. Ta ima že danes povprečne izdatke za socialno zaščito v višini 28 % BDP, v Sloveniji pa znašajo le 24,8 % BDP. Ob

tem da se načrtuje indeks rasti bruto domačega proizvoda 146, se načrtuje indeks rasti izdatkov za socialno varstvo za enako obdobje samo 122. Delež sredstev za socialno varstvo v bruto domačem proizvodu se tako dolgoročno zmanjšuje z 0,88 % v letu 2005 na 0,73 % v letu 2010. Prav tako se zmanjšuje potrebna sredstva za socialno varstvo iz blagajne Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije iz 0,30 % BDP v letu 2005 na 0,28 % v letu 2010.

Sam program temelji na optimistični napovedi 5,3 % gospodarske rasti, hkrati pa v državnem proračunu sploh ni predvidenih sredstev za prvi dve leti realizacije programa. V programu je tudi veliko nasprotij. Po eni strani naj bi se v petih letih izdatki za socialno varstvo povečali za 27 milijard, po drugi strani pa je predvidena realizacija za leto 2010 v višini 73 milijard tolarjev, kar je samo 13 milijard več, kot je bilo zagotovljenih sredstev za socialno varstvo v letu 2005 - to je 57 milijard.

V predlogu resolucije o nacionalnem programu se mreža storitev in izvajalcev koncesij močno širi, kar državni svet podpira, istočasno pa ugotavlja, da v programu ni za to predvidenih potrebnih finančnih sredstev. V okviru gospodarskih in socialnih reform je predvideno, da se bo vse socialne transferje, ki se sedaj izplačujejo na podlagi več zakonov, preneslo v en skupen zakon, čemur državni svet ne nasprotuje, vendar se ob tem sprašuje, kaj se bo s tem doseglo, če se finančna sredstva za socialne transferje že v letu 2006 zmanjšujejo za 5,5 % to je za 2,5 milijard tolarjev. Na področju socialnih transferjev bo tako prišlo do paradoksa. Socialni transferji že od leta 2002 vztrajno rastejo, v proračunu za leto 2006 in 2007 pa se temu področju namenjena sredstva vztrajno krčijo. Državni svet poudarja, da kljub solidni gospodarski rasti v zadnjih dveh letih ni zaznati povečevanja zaposlenosti, ampak ravno obratno. Občutno povečevanje registrirane brezposelnosti ima za posledico rast

socialnih transferjev. Državni svet zato predlaga Vladi Republike Slovenije, da te nejasnosti in paradokse odpravi.

Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, da finančni del nacionalnega programa socialnega varstva za obdobje 2006 - 2010 še enkrat prouči in tako obširen in ambiciozen program še enkrat ovrednoti in zanj zagotovi potrebna finančna sredstva.

Ob proučevanju vsebinskih rešitev samega programa se nadalje državnemu svetu poraja vprašanje, ali imamo sploh še socialno državo, ki bo v sistem vgradila socialno varnost vsem tistim, ki si je z lastnim delom ne morejo zagotoviti, ali pa gre zgolj za državo, ki bo delila na razne načine različne socialne pomoči in podpore. Ob sicer ugodnih kazalcih gospodarske rasti kaže, da bomo breme gospodarskih in socialnih reform prevalili na ramena najbolj občutljive in obubožane populacije (upokojenec, brezposelnih, invalidov itd.).

Iz programa ni razbrati, da smo se kot družba razdelili na bogate in revne, iz česar izhaja, da si bo določen del prebivalstva lahko brez težav plačal ali doplačal socialno in zdravstveno oskrbo, vse pa ostaja odprto za tisti del prebivalstva, ki si tega ne bo mogel zagotoviti. V programu niso definirane obveznosti uporabnikov socialno varstvenih storitev in ni razvidno, katere socialne pravice bodo za porabnike brezplačne. Naša država na eni strani stimulira velike družine, na drugi strani pa ni jasno, ali se pravica družine do socialno varstvenih programov veže na državljanstvo, stalno prebivališče ali na kakšen drug kriterij.

Po mnenju državnega sveta bi morali v ta nacionalni program vključiti tudi starejšo populacijo, ki se številčno povečuje, in jo obravnavati kot del družbe, ki naj po svojih močeh prispeva k razvoju, ne pa da jo obravnavamo kot problem. Evropski trendi kažejo, da postajamo staračja se družba, in to bomo morali sprejeti kot dejstvo ter sprejeti programske usmeritve k ohranjanju produktivnega družbenega prispevka starejše generacije.

Državni svet ugotavlja, da se v današnji družbi pojavlja vse več nasilja in zlorab v družini, do otrok in do starejših oseb, zato državni svet predlaga, da se nacionalni program dopolni z uvedbo družinskih sodišč, ki naj pospešijo razreševanje sporov in urejanja položaja otrok in staršev v primeru ločitve staršev ter hitrejšo razrešitve drugih primerov nasilja in zlorab v družini in do starejših oseb.

Državni svet nadalje ocenjuje, da je predlagano uvajanje zasebnega kapitala kot vira financiranja primerno reševanje primanjkljaja finančnih sredstev za socialno varstvo, vendar pa bi moral biti ta model javno-zasebnega partnerstva v programu natančno definiran z oblikovano opredeljitvijo investicijskih, upravljaljskih, lastniških in cenovnih razmerij. Iz dosedanje prakse je ugotovljeno, da so bili izvajalci socialno varstvenih storitev pripravljeni vložiti svoj kapital v različne projekte, za katere pa se je izkazalo, da ni bilo nikakršnih garancij za njihovo izvedbo, zaradi sedanjega načina organiziranosti in neopredeljenih pogojev vstopa v mrežo institucionalnega varstva.

Tudi pri načinu upravljanja bi moralo biti več alternativnih pristopov. Izvajalci potrebujejo pri svojem delu večjo avtonomijo oziroma več samostojnosti pri strokovnem in poslovnem odločanju, saj se morajo vseskozi prilagajati individualnim potrebam. Reguliranje posameznih procesov znotraj javnih zavodov bi se moralo ustaviti in obrniti v drugo smer. S sprostitvijo organizacijskih oblik in načinov dela posameznih izvajalcev ter povečanjem njihove odgovornosti bi se ta dejavnost začela samoiniciativno hitro razvijati in prilagajati dejanskim potrebam uporabnikov.

V programu sta pomanjkljivo določena vloga in status nevladnih organizacij, kot edinih izvajalcev izvenbolnišnične podpore in rehabilitacije za osebe s težavami v duševnem zdravju. Status

izvajalcev programov duševnega zdravja je potrebno urediti na način, da bodo programi in storitve, ki jih izvajajo, jasno in nedvoumno zapisani in izenačeni z izvajalci javne mreže socialnovarstvenih storitev, ker bi jim bilo le tako zagotovljeno sofinanciranje in določene pristojnosti ter odgovornosti. Odpira se tudi vprašanje obsega mreže in njene širitve, saj predviden obseg mreže zajema le izvajalce javne službe in ne ustreza potrebam uporabnikov, kot ugotavljajo nevladne organizacije na področju duševnega zdravja pri svojem delu.

Na področju socialnovarstvenih storitev za starejše bi morali zaradi pluralnosti ponudbe zagotoviti neko centralno točko, kjer bi jim bile dostopne informacije o različnih oblikah ponudbe. Obveznost za vzpostavitev take točke je bila sprejeta z ratifikacijo evropske deklaracije s tega področja.

Načelne usmeritve kažejo na to, da morajo ljudje prevzeti osebno odgovornost za svojo starost. Pri nas obstaja veliko število starejših, ki imajo v lasti nepremičnine visokih vrednosti, kljub temu pa se težko preživljajo, zato postanejo tarča raznih zlorab. Predlagano je bilo, da bi se v te namene formiral državni sklad, ki bi na eni strani spodbujal promet s temi nepremičninami, po drugi strani pa skrbel, da ne bi na tem področju prihajalo do zlorab, s čimer bi omogočili razvoj kvalitetnejših storitev za starejše.

Izvajalcem storitev institucionalnega varstva za odrasle osebe s posledicami v duševnem in telesnem razvoju je posebej pomembna dostopnost storitev in programov ter razvijanje mreže v skladu s potrebami uporabnikov. Strategije, zapisane v nacionalnem programu, sicer zajemajo pluralnost izvajalcev ter poenostavitev pogojev in postopkov, vendar so predlagani količinski in organizacijski kriteriji v njih nesprejemljivi. Procent vključenosti oseb s posebnimi potrebami v institucionalno varstvo ostaja enak kot leta 2000, kar je ob trendu rasti na tem področju popolnoma neprimerno.

Vključenost odraslih v programe varstva bi morala biti vsaj 40 %, saj se samo na ta način lahko zagotavljata razvoj in kakovost storitev. Hkrati je omejevanje s procenti vključenosti in konkretnim številom možnih mest diskriminatorno do uporabnikov. Pri njih se življenjska doba zvišuje in v nekaj letih lahko pride do nenadnega povečanja potreb po njihovem institucionalnem varstvu, saj so sedaj le v 55 % vključeni v normalno družinsko življenje. V okviru institucionalnega varstva oseb z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, ki so vključene v varstveno delovne centre, se že od leta 2004 pojavljajo neke vrste moratoriji na spremembe, saj program ne predvideva dejanskih možnosti prestrukturiranja in zajema v svoja predvidevanja zgolj osebe, ki so že vključene v varstveno delovne centre, ne predvideva pa realnih možnosti povečanja njihovega števila.

Prav zgrešen koncept prestrukturiranja, ki temelji na omejevanju števila posameznih vrst institucionalnega varstva, onemogoča prizadetim kategorijam ljudi prosto izbiro njim primernega varstva. V državah Evropske unije so ljudje z Downovim sindromom zaposleni v normalnih družbenih in delovnih sredinah in niso družbeno segregirani. S spodbujanjem takšnega vključevanja v družbo bi lahko sprostili veliko število kapacitet, predvsem za institucionalizacijo oseb s težjimi motnjami v razvoju. Po predvidevanjih programa naj bi v Sloveniji v varstvo in storitve vodenja vključili v prihodnjih letih 36 % vseh upravičencev, torej okrog 3.000 oseb, za katere naj bi se zagotovile ustrezne kapacitete. Ker pa od leta 2004 za izvajanje dejavnosti in vsebin v teh kapacitetah niso zagotovljena nobena finančna sredstva, je pri navedenih številkah problem predvsem v tem, da ne vključujejo dinamike in realnega pogleda. Odpiranje samih kapacitet brez zagotovljenih finančnih sredstev za izvajanje dejavnosti je zato nesmiselno početje.

V okviru institucionalnega varstva otrok in mladostnikov v zavodih obstajajo realne potrebe po večjem številu mest, ki pa jih vizija v programu ne pokriva.

Podana je bila tudi pripomba na šesto poglavje nacionalnega programa, ki zajema vzpostavitev mrež razvojnih in eksperimentalnih programov. V te mreže pa ni zajeta invalidska populacija, ki je precej številčna in je v tem nacionalnem programu preprosto izpuščena.

Državni svet predlaga, da Vlada Republike Slovenije čim prej pripravi predlog zakona o socialni varnosti, predlog zakona za dolgotrajno oskrbo, predlog zakona o izenačevanju možnosti invalidov in predlog zakona o duševnem zdravju.

Za poročevalko je bila določena državna svetnica Marija Perkovič.

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta - državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Sklep državnega sveta o organizaciji posveta

Državni svet Republike Slovenije je na 41. seji, dne 15. 2. 2006, na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05), ob obravnavi predloga zakona o gospodarskih zbornicah (ZGZ) – prva obravnava, sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet bo zaradi vseh navedenih argumentov ob obravnavi predloga zakona organiziral posvet z namenom, da se pridobi še dodatne predloge in rešitve v korist vseh gospodarskih subjektov, predvsem pa obrtnih in malih podjetij, ki zagotovo potrebujejo tudi v prihodnje močno in reprezentativno zbornično organizacijo.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k predlogu zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja - druga obravnava, EPA 473

Komisija državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve je na 38. seji, dne 13.2.2006, obravnavala predlog zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija meni, da Državni svet Republike Slovenije s svojo ustavno opredeljeno sestavo in pristojnostmi kot formalni zastopnik lokalnih in določenih funkcionalnih interesov lahko uveljavlja na državni ravni svoje zahteve, predloge in mnenja, kar je edina možnost prenosa interesov civilne družbe. Državni svet se je v praksi že uveljavil kot institucija sodelovanja s civilno družbo. V okviru svoje mednarodne

dejavnosti je državni svet razvil intenzivno sodelovanje z zgornjimi domovi parlamentov iz drugih držav, pri čemer še posebej izstopa sodelovanje z avstrijskim Bundesratom, pa tudi z italijanskim senatom. Gre za sosednji državi, kjer živi avtohtona slovenska narodna skupnost. Državni svet posebno pozornost namenja prav problematiki Slovencev, ki živijo zunaj meja Republike Slovenije. Prav interesno predstavništvo onemogoča politično strankarski, ideološki, konfesionalen ali dnevno političen pristop k skrbi za Slovence zunaj Republike Slovenije. Zato je utemeljeno pričakovanje, da se med najpomembnejše nosilce ustavne skrbi za Slovence zunaj Republike Slovenije uvrsti tudi Državni svet Republike Slovenije.

Komisija je v razpravi menila, da je potrebno z zakonom zagotoviti spoštovanje avtonomno organiziranih oblik enotnega predstavnštva avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah. Zakon naj bi izhajal iz koncepta zastopstva in krepitev interesov civilne družbe, ki lahko celovito predstavlja interese Slovencev v zamejstvu.

Komisija je zato oblikovala naslednje **konkretne pripombe**:

1. k 12. členu:

Med poglavitve nosilce sodelovanja med Republiko Slovenijo ter Slovenci v zamejstvu in po svetu naj se, poleg Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, vključi tudi Državni svet Republike Slovenije.

2. k 19. členu:

V petem odstavku 19. člena naj se opredeli vloga Slovenske manjšinske koordinacije (SLOMAK) pri imenovanju članov Sveta za Slovence v zamejstvu, predstavnikov Slovencev v zamejstvu.

3. k 19. in 21. členu:

Omenjena člena bi kazalo dopolniti z določitvijo števila in strukture predstavnikov v teh dveh stalnih posvetovalnih telesih Vlade Republike Slovenije, v sestavo omenjenih posvetovalnih teles pa vključiti tudi predstavnika Državnega sveta Republike Slovenije.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Jožef Jeraj.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o trgu vrednostnih papirjev - druga obravnava, EPA 580

Komisija državnega sveta za gospodarstvo je na 41. seji, dne 2. 2. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o trgu vrednostnih papirjev, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je oblikovala naslednjo **konkretno pripombo**:

K 213. členu:

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“(4) Za organiziranje trgovanja iz tretjega odstavka tega člena se šteje vsako javno ponujanje prodaje ali nakupa vrednostnih papirjev, razen javne ponudbe za odkup po Zakonu o prevzemih, oziroma vsako drugačno zagotavljanje pogojev za povezovanje ponudbe in povpraševanja po vrednostnih papirjih.”

Obrazložitev:

Za organiziranje trgovanja z vrednostnimi papirji se je v času tranzicije v Sloveniji štelo samo javno ponujanje prodaje vrednostnih papirjev, ne pa tudi javno ponujanje nakupa. V praksi se je tako s podporo zakonodaje in ob tehnični podpori KDD, ki omogoča javno dostopnost do imen delničarjev, izvajalo organizirano nakupovanje

delnic mimo trga po cenah, ki so bile ugodne predvsem za organizatorje teh množičnih nakupov delnic PID-ov in privatiziranih družb. Tak način nakupov delnic je bil posebno priljubljen za odkupe delnic od malih delničarjev, ki se danes čutijo opeharjene. Spremembo četrtega odstavka 213. člena zakona predlagamo zato, ker želimo takšno prakso preprečiti v prihodnje, saj obstaja velika verjetnost, da se bo navedena praksa ponovila tudi v obdobju, ki bo sledilo drugi fazi privatizacije nekaterih večjih družb malim delničarjem, ki bodo kasneje ponovno oškodovani (Vzajemna, Zavarovalnica Triglav ...).

Za organiziranje trgovanja z vrednostnimi papirji pa ne moremo šteti javne ponudbe za odkup, ki je izvedena v skladu z določbami zakona o prevzemih. Pogoje za tako javno ponudbo za odkup in celoten postopek ponudbe za odkup določa zakon o prevzemih, zato takega javnega ponujanja nakupa delnic ne moremo šteti za organiziranje trgovanja po zakonu o trgu vrednostnih papirjih.

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije mag. Zlatko Jenko.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami - druga obravnava, EPA 649

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 53. seji, dne 9. 2. 2006, obravnavala predlog zakona o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-1). Člani komisije so pozdravili prizadevanje po novi ureditvi tega področja. Posodobitev organizacijskih, funkcionalnih in drugih rešitev varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in dopolnitev zakonskih rešitev za zagotovljen dolgoročen razvoj varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, kot pomembnega podsistema nacionalne varnosti, je pomemben segment pravočasnega, racionalnega in učinkovitega odzivanja sistema na različne vrste nesreč.

Člani komisije so ob načelnem strinjanju s predlogom zakona poudarili, da velik del nalog temelji na delovanju gasilcev. Gasilci so statusno urejeni pod okriljem zakona o društvih in sistemom financiranja lokalnih skupnosti, kar pomeni prenašanje pomembnega dela nalog s strani države na lokalne skupnosti. Sistem v glavnem temelji na prostovoljnih gasilskih društvih, ki jih je treba materialno opremiti, izobraževati in financirati. Poleg tega so jim v naložene omejitve, kar se tiče pridobivanja finančnih sredstev, tako da je tu še dodatno breme s strani lokalne skupnosti. Služba za zaščito in reševanje ni ne bodi ga treba, ker se tega zavemo šele

takrat, kadar jo potrebujemo. Opozorjeno je bilo tudi na to, da bi morala biti naša vojska vedno pripravljena priskočiti na pomoč v vsakem primeru in ob vsaki uri, pa to ni tako.

Med ostalim je predvideno, da uprava Republike Slovenije sklepa tudi ustrezne pogodbe z organizacijami in društvi in med ostalim tudi pravi, da vlada določi merila za sklepanje pogodb o službi v civilni zaščiti. Možno je razumeti, da to je pogodbeno materija, da pa plače in vse ostalo v tistih organizacijah, ki tako pogodbo izvajajo, veljajo po ustreznih drugih predpisih, ker če to ni tako, je treba ta del vseeno preveriti, da ne bi prišlo kasneje do kakšne ugotovitve neskladnosti s kakšnimi prepisi. Predlog zakona namreč določa na več mestih (12¹. in 3/32². člen), da je treba izdati podzakonske akte (t.i. izvršilne klavzule). Načelo delitve oblasti (drugi odstavek 3. člena Ustave RS) izključuje možnost, da bi *upravni organi* spreminjali ali samostojno urejali zakonsko materijo, zato izvršilna klavzula ne sme vsebovati pooblastil, na podlagi katerih bi izvršilni predpisi lahko vsebovali določbe, za katere ni že v zakonu podlage, zlasti pa *ne smejo samostojno odrejati pravic in obveznosti*. Podzakonski predpis lahko le podrobneje uredi in razčleni že z zakonom določene pogoje v skladu z namenom in kriteriji iz zakona. Člani komisije so zato menili, da bi bili lahko besedili: »Vlada določi merila za sklepanje pogodb o službi v Civilni zaščiti ter uredi tudi druga plačila in "merila za imenovanje poverjenikov" (12. in 3/32. člen predloga zakona) neskladni z ustavo (legalitetnim načelom), na kar so predlagatelja tudi opozorili. Predstavniki predlagatelja je pojasnil, da morajo z določenim podjetjem imeti pogodbo, da bo ji podjetje dalo na razpolago zmogljivosti, kadar jih bodo rabili, ko pa do intervencije pride, pa se stroški poravnajo skladno s splošnimi predpisi.

Po seznanitvi s predlogom zakona s strani predlagatelja in sledeči razpravi je komisija sprejela naslednji

sklep:

Komisija meni, da bi se lahko v primeru resničnih in večjih potreb v večji meri vključevalo človeške resurse Slovenske vojske, drugače

pa spremembe in dopolnitve zakona v predloženem besedilu **podpira**.

Komisija je za poročevalca določila predsednika komisije mag. Adolfa Zupana.

¹ V 27. členu se v prvem odstavku besedilo »Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada)« nadomesti z besedo »vlada« in za piko doda besedilo »Vlada določi merila za sklepanje pogodb o službi v Civilni zaščiti ter uredi tudi druga plačila, prejemke in povračila v zvezi z opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči. Pravico do nadomestila plače oziroma izgubljenega zaslužka, prejemkov in povračil v skladu s tem členom imajo tudi državljani, ki prostovoljno in nepoklicno opravljajo naloge zaščite, reševanja in pomoči v enotah, službah in drugih operativnih sestavah društev in nevladnih organizacij v skladu s tem zakonom.«.

² (3) Država, lokalne skupnosti, gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije organizirajo enote in službe iz prvega odstavka tega člena v skladu z merili za organiziranje, opremljanje in usposabljanje Civilne zaščite, ki jih predpiše vlada. V njih se določijo tudi merila za imenovanje poverjenikov Civilne zaščite, ki skrbijo zlasti za osebno in vzajemno zaščito.«.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij - nujni postopek, EPA 720

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 52. (3. korespondenčni) seji, dne 22. 2. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij in ga **podprla**.

Komisija ugotavlja, da je vlada na podlagi izidov glasovanja na referendumu za ustanovitev občin ter za določitev oziroma spremembo njihovih območij predložila v obravnavo zakon, s katerim predlaga ustanovitev dvanajstih novih občin in spremembi območja občin. Po mnenju komisije predlog zakona sledi določbam 15. člena zakona o lokalni samoupravi, ki določajo način upoštevanja izražene volje prebivalcev na posameznem referendumskem območju, saj zajema vse tiste predloge, ki so dobili večinsko podporo volivcev, ki so glasovali.

Komisija opozarja, da predlog zakona upošteva mnenje komisije in državnega sveta, ki sta ob obravnavi predlogov za ustanovitev občin, za določitev njihovih območij, za spremembo območij občin in za spremembo statusa občin poudarila, da je treba pri ustanavljanju občin oziroma spremembi območja občin poleg izpolnjevanja zakonskih pogojev upoštevati na referendumu izraženo večinsko voljo prebivalcev za ustanovitev samostojne občine oziroma za spremembo območja občine. Komisija zato pričakuje, da bo državni zbor dosledno upošteval izraženo voljo prebivalcev in ustanovil tiste občine oziroma spremenil območja tistih občin, ki izpolnjujejo z zakonom predpisane pogoje in na območju katerih se je večina volivcev izrekla pozitivno.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o meteorološki dejavnosti - druga obravnava, EPA 663

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 53. seji, dne 1. 3. 2006, obravnavala predlog zakona o meteorološki dejavnosti, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s pripombami Slovenskega meteorološkega društva in mnenjem Zakonodajno - pravne službe državnega zbora.

Komisija je navedeni predlog zakona **podprla**.

Komisija je podprla pripombe Slovenskega meteorološkega društva, še posebej opozorila glede določitve minimalnih pogojev za usposabljanje posameznikov in ustanov, ki opravljajo meteorološko dejavnost. Po mnenju komisije je posredovanje informacij o vremenskih ali podnebnih razmerah povezano z odgovornostjo ponudnikov storitev s tega področja v smislu zagotavljanja informacij

javnega značaja, zato je nujno določiti minimalne pogoje za opravljanje meteorološke dejavnosti, pri čemer pa je treba upoštevati načeli prostega pretoka storitev in blaga kot dveh temeljnih svoboščin, na podlagi katerih deluje notranji trg EU.

Komisija opozarja, da je treba bolj jasno definirati državno meteorološko službo, saj jo je predlagatelj zakona enkrat opredelil kot naloge in drugič kot subjekt za izvajanje teh nalog.

Komisija tudi opozarja, da je treba določiti roke za izdajo podzakonskih predpisov.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o kolektivnih pogodbah - druga obravnava, EPA 643

Komisija za družbene dejavnosti je na 41. seji, 1. 3. 2006, obravnavala predlog zakona o kolektivnih pogodbah, ki ga je državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je uvodoma ugotovila, da je predloženi predlog zakona nastajal od sprejema novega zakona o delovnih razmerjih in je rezultat dolgotrajnega usklajevanja ter doseženega soglasja socialnih partnerjev o ključnih vprašanjih.

Komisija je v razpravi opozorila na besedilo drugega odstavka 2. člena in menila, da je kot stranko pri sklepanju kolektivne pogodbe na strani delodajalca treba dodati še zastopnika reprezentativnih avtonomnih združenj delodajalcev (na primer lokalnih skupnosti, univerz ...), ki naj se vključijo v sklepanje kolektivnih pogodb kot

uporabniki državnega proračuna in proračuna lokalnih skupnosti. Prav tako je opozorila na 4. člen, ko omejuje avtonomije pogodbenih strank ni vezana na konkreten zakon in je zato v zadnjem delu besedila te določbe treba zapisati "razen kadar ZDR določa drugače" oziroma je treba jasno zapisati, da izjeme lahko določa le veljavna delovna zakonodaja.

Komisija je menila, da kljub X. poglavju - kazenska določba, ostaja odprto vprašanje neizpolnjevanja kolektivnih pogodb, saj bi bilo treba kršitve obveznosti strank, ki so sklenile kolektivno pogodbo, v tej pogodbi tudi sankcionirati, čeprav je predlagatelj komisiji pojasnil, da so sankcije že opredeljene v zakonu o delovnih razmerjih.

Za poročevalca je bil določen član komisije Doro Hvalica.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o evidencah na področju dela in socialne varnosti - druga obravnava, EPA 642

Komisija za družbene dejavnosti je na svoji 41. seji, dne 1.3.2006, obravnavala predlog zakona o evidencah na področju dela in socialne varnosti, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Predlog zakona o evidencah na področju dela in socialne varnosti je tehnični zakon in naj bi omogočil popolno povezavo vseh javnih evidenc na področju dela in socialne varnosti na tak način, da bo posameznik pri kateremkoli organu, ki je uvrščen v ta sistem evidenc, uveljavil svoje pravice, ne da bi mu moral sam prilagati dokumente oz. sporočati podatke, s katerimi že razpolaga kakšen drug državni organ ali javni zavod.

Komisija je menila, da bo urejanje teh evidenc dolgotrajno in zahtevno. Posamezni državni organi in javni zavodi še nimajo vseh pravic v informacijskih sistemih, ki bi omogočali prenos podatkov iz baz.

Komisija je zastavila tudi vprašanje ali je tako centralizirana evidenca in tako dolgo hranjenje določenih dokumentov resnično potrebno. V sistemu, ko bodo določeni organi na podlagi zakona pridobivali informacije o posamezniku, bo namreč le-ta pri tem bolj izpostavljen, kot pa če bi jih moral zagotoviti sam osebnost.

Za poročevalko je bila določena članica komisije Marija Perkovič.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu Resolucije o Nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006-2010, EPA 662

Komisija za družbene dejavnosti je na svoji 41. seji, dne 1. 3. 2006, obravnavala predlog Resolucije o Nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006-2010, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog resolucije **podprla**.

Komisija je bila seznanjena s poročilom z delovnega sestanka, ki ga je v zvezi s to resolucijo organizirala državna svetnica Marija Perkovič s svojo volilno bazo in s splošnimi in konkretnimi pripombami, ki so jih na ta dokument posredovali:

- Skupnost socialnih zavodov Slovenije,
- Sožitje, Zveza društev za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju, Slovenije,
- Altra, Odbor za novosti v duševnem zdravju, Ljubljana,
- Ozara, Nacionalno združenje za kakovost življenja, Maribor,
- Vezi, Društvo za duševno zdravje in kreativno preživljanje prostega časa, Sežana in
- Sonček, Zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije.

Komisija je vse te splošne in konkretne pripombe podprla.

Komisija je posebej izpostavila naziv samega akta in menila, da bi moral biti dokument poimenovan kot nacionalni program, kar bi bilo za Vlado Republike Slovenije bolj obvezujoče, kot pa je resolucija.

Poudarjeno je bilo, da je nacionalni program v resoluciji sicer dobro zasnovan, obvezno pa je potrebno vanj vgraditi splošne in konkretne pripombe Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, Zveze društev za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju Slovenije, Odbora za novosti v duševnem zdravju, Nacionalnega združenja za kakovost življenja, Društva za duševno zdravje in kreativno preživljanje prostega časa ter Zveze društev za cerebralno paralizo Slovenije.

Komisija je nadalje opozorila na dolgoročno zmanjševanje sredstev za socialno varstvo v predlaganem nacionalnem programu kot tudi v državnem proračunu. Predlagani nacionalni program načrtuje potrebna sredstva za socialno varstvo pod povprečjem Evropske unije. Ta ima že danes povprečne izdatke za socialno zaščito v višini 28 % BDP, v Sloveniji pa le 24,8 % BDP. Ob tem da se načrtuje indeks rasti bruto domačega proizvoda 146, se načrtuje indeks rasti izdatkov za socialno varstvo za enako obdobje samo 122. Delež sredstev za socialno varstvo v bruto domačem proizvodu se tako dolgoročno zmanjšuje z 0,88 % v letu 2005 na 0,73 % v letu 2010. Prav tako se zmanjšuje potrebna sredstva za socialno varstvo iz blagajne Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije iz 0,30 % BDP v letu 2005 na 0,28 % v letu 2010.

Sam program temelji na optimistični napovedi 5,3 % gospodarske rasti, hkrati pa v državnem proračunu sploh ni predvidenih sredstev za prvi dve leti realizacije programa. V programu je tudi veliko nasprotij. Po eni strani naj bi se v petih letih izdatki za socialno varstvo povečali za 27 milijard, po drugi strani pa je predvidena realizacija za leto 2010 v višini 73 milijard tolarjev, kar je samo 13 milijard več, kot je bilo zagotovljenih sredstev za socialno varstvo v letu 2005 - to je 57 milijard.

V predlogu resolucije o nacionalnem programu se mreža storitev in izvajalcev koncesij močno širi, kar komisija podpira, istočasno pa ugotavlja, da v programu ni za to predvidenih potrebnih finančnih sredstev. V okviru gospodarskih in socialnih reform je predvideno, da se bo vse socialne transferje, ki se sedaj izplačujejo na podlagi

več zakonov, preneslo v en skupen, čemur komisija ne nasprotuje, vendar se ob tem sprašuje, kaj se bo s tem doseglo, če se finančna sredstva za socialne transferje že v letu 2006 zmanjšujejo za 5,5 %, to je za 2,5 milijard tolarjev. Na področju socialnih transferjev bo tako prišlo do paradoksa. Socialni transferji že od leta 2002 vztrajno rastejo, v proračunu za leto 2006 in 2007 pa se temu namenjena sredstva vztrajno krčijo. Komisija poudarja, da kljub solidni gospodarski rasti v zadnjih dveh letih, ni zaznati povečevanja zaposlenosti, ampak ravno obratno. Občutno povečevanje registrirane brezposelnosti ima za posledico rast socialnih transferjev. Komisija zato predlaga Vladi Republike Slovenije, da te nejasnosti in paradokse odpravi.

Komisija predlaga Vladi Republike Slovenije, da finančni del nacionalnega programa socialnega varstva za obdobje 2006 - 2010 še enkrat prouči in tako obširen in ambiciozen program še enkrat ovrednoti in zanj zagotovi potrebna finančna sredstva.

Ob proučevanju vsebinskih rešitev samega programa se nadalje komisiji poraja vprašanje, ali imamo sploh še socialno državo, ki bo v sistem vgradila socialno varnost vsem tistim, ki si je z lastnim delom ne morejo zagotoviti, ali pa gre zgolj za državo, ki bo delila na razne načine različne socialne pomoči in podpore. Ob sicer ugodnih kazalcih gospodarske rasti kaže, da bomo breme gospodarskih in socialnih reform prevzeli na ramena najbolj občutljive in obubožane populacije (upokojenec, brezposelnih, invalidov itd.).

Iz programa ni razbrati, da smo se kot družba razdelili na bogate in revne, iz česar izhaja, da si bo določen del prebivalstva lahko brez težav plačal ali doplačal socialno in zdravstveno oskrbo, vse pa ostaja odprto za tisti del prebivalstva, ki si tega ne bo mogel zagotoviti. V programu niso definirane obveznosti uporabnikov socialno varstvenih storitev in ni razvidno, katere socialne pravice bodo za porabnike brezplačne. Naša država na eni strani stimulira velike družine, na drugi strani pa ni jasno, ali se pravica družine do socialno varstvenih programov veže na državljanstvo, stalno prebivališče ali na kakšen drug kriterij.

Po mnenju komisije bi morali v ta nacionalni program vključiti tudi starejšo populacijo, ki se številčno povečuje in jo obravnavati kot del družbe, ki naj po svojih močeh prispeva k razvoju, ne pa da jo obravnavamo kot problem. Evropski trendi kažejo, da postajamo starajoča se družba, in to bomo morali sprejeti kot dejstvo, ter sprejeti programske usmeritve k ohranjanju produktivnega družbenega prispevka starejše generacije.

Komisija ugotavlja, da se v današnji družbi pojavlja vse več nasilja in zlorab v družini, do otrok in do starejših oseb, zato komisija predlaga, da se nacionalni program dopolni z uvedbo družinskih sodišč, ki naj pospešijo razreševanje sporov in urejanja položaja otrok in staršev v primeru ločitve staršev ter hitrejšo razrešitve drugih primerov nasilja in zlorab v družini in do starejših oseb.

Komisija nadalje ocenjuje, da je predlagano uvajanje zasebnega kapitala kot vira financiranja primerno reševanje primanjkljaja finančnih sredstev za socialno varstvo, vendar pa bi moral biti ta model javno-zasebnega partnerstva v programu natančno definiran z oblikovano opredelitvijo investicijskih, upravljavskih, lastniških in cenovnih razmerij. Iz dosedanje prakse je ugotovljeno, da so bili izvajalci socialno varstvenih storitev pripravljani vložiti svoj kapital v različne projekte, za katere pa se je izkazalo, da ni bilo nikakršnih garancij za njihovo izvedbo, zaradi sedanjega načina organiziranosti in neopredeljenih pogojev vstopa v mrežo institucionalnega varstva.

Tudi pri načinu upravljanja bi moralo biti več alternativnih pristopov. Izvajalci potrebujejo pri svojem delu večjo avtonomijo oziroma več samostojnosti pri strokovnem in poslovnem odločanju, saj se morajo vseskozi prilagajati individualnim potrebam. Reguliranje posameznih procesov znotraj javnih zavodov bi se moralo ustaviti in obrniti v drugo smer. S sprostitev organizacijskih oblik in načinov dela posameznih izvajalcev ter povečanjem njihove odgovornosti bi se ta dejavnost začela samoiniciativno hitro razvijati in prilagajati dejanskim potrebam uporabnikov.

V programu sta pomanjkljivo določena vloga in status nevladnih organizacij, kot edinih izvajalcev izven-bolnišnične podpore in rehabilitacije za osebe s težavami v duševnem zdravju. Status izvajalcev programov duševnega zdravja je potrebno urediti na način, da bodo programi in storitve, ki jih izvajajo, jasno in nedvoumno zapisani in izenačeni z izvajalci javne mreže socialnovarstvenih storitev, ker bi jim bilo le tako zagotovljeno sofinanciranje, pristojnosti in odgovornosti. Odpira se tudi vprašanje obsega mreže in njene širitve, saj predviden obseg mreže zajema le izvajalce javne službe in ne odgovarja potrebam uporabnikov, ki jih nevladne organizacije na področju duševnega zdravja evidentirajo pri svojem delu.

Na področju socialno varstvenih storitev za starejše bi morali zaradi pluralnosti ponudbe zagotoviti neko centralno točko, kjer bi jim bile dostopne informacije o različnih oblikah ponudbe. Obveznost za vzpostavitev take točke je bila sprejeta z ratifikacijo evropske deklaracije s tega področja. Ena od načelnih usmeritev govori o tem, da morajo ljudje prevzeti osebno odgovornost za svojo starost. Pri nas obstaja veliko število starejših, ki imajo v lasti nepremičnine visokih vrednosti, kljub temu pa se težko preživljajo, zato postanejo tarča raznih zlorab. Predlagano je bilo, da bi se v te namene formiral državni sklad, ki bi na eni strani spodbujal promet s temi nepremičninami, po drugi strani pa skrbel, da ne bi na tem področju prihajalo do zlorab, s čimer bi omogočili razvoj kvalitetnejših storitev za starejše.

Izvajalcem storitev institucionalnega varstva za odrasle osebe s posledicami v duševnem in telesnem razvoju je posebej pomembna dostopnost storitev in programov ter razvijanje mreže v skladu s potrebami uporabnikov. Strategije, zapisane v nacionalnem programu, sicer zajemajo pluralnost izvajalcev ter poenostavitev pogojev in postopkov, vendar so predlagani količinski in organizacijski kriteriji v njih nesprejemljivi. Procent vključenosti oseb s posebnimi potrebami v institucionalno varstvo ostaja enak kot leta 2000, kar je ob trendu rasti na tem področju popolnoma neprimerno.

Vključenost odraslih v programe varstva bi morala biti vsaj 40 %, saj se samo na ta način lahko zagotavlja razvoj in kakovost storitev. Hkrati je omejevanje s procenti vključenosti in konkretnim številom možnih mest diskriminatorno do uporabnikov. Pri njih se življenjska doba zvišuje in v nekaj letih lahko pride do nenadnega

povečanja potreb po njihovem institucionalnem varstvu, saj so sedaj le v 55 % vključeni v normalno družinsko življenje. V okviru institucionalnega varstva oseb s motnjami v telesnem in duševnem razvoju, ki so vključene v varstveno delovne centre, se že od leta 2004 pojavljajo neke vrste moratoriji na spremembe, saj program ne predvideva dejanskih možnosti prestrukturiranja in zajema v svoja predvidevanja zgolj osebe, ki so že vključene v varstveno delovne centre, ne predvideva pa realnih možnosti povečanja njihovega števila.

Prav zgrešen koncept prestrukturiranja, ki temelji na omejevanju števila posameznih vrst institucionalnega varstva, onemogoča prizadetim kategorijam ljudi prosto izbiro njim primerne varstva. V državah Evropske unije so ljudje z Downovim sindromom zaposleni v normalnih družbenih in delovnih sredinah in niso družbeno segregirani. S spodbujanjem takšnega vključevanja v družbo bi lahko sprostili veliko število kapacitet, predvsem za institucionalizacijo oseb s težjimi motnjami v razvoju. Po predvidevanjih programa naj bi v Sloveniji v varstvo in storitve vodenja vključili v prihodnjih letih 36 % vseh upravičencev, torej okrog 3.000 oseb, za katere naj bi se zagotovile ustrezne kapacitete. Ker pa od leta 2004 za izvajanje dejavnosti in vsebin v teh kapacitetah niso zagotovljena nobena finančna sredstva, je pri navedenih številkah problem predvsem v tem, da ne vključujejo dinamike in realnega pogleda. Odpiranje samih kapacitet brez zagotovljenih finančnih sredstev za izvajanje dejavnosti je zato nesmiselno početje.

V okviru institucionalnega varstva otrok in mladostnikov v zavodih obstajajo realne potrebe po večjem številu mest, ki pa jih vizija v programu ne pokriva.

Podana je bila tudi pripomba na šesto poglavje nacionalnega programa, ki zajema vzpostavitev mrež razvojnih in eksperimentalnih programov. V te mreže pa ni zajeta invalidska populacija, ki je precej številna in je v tem nacionalnem programu preprosto izpuščena.

Komisija predlaga, da Vlada Republike Slovenije čim prej pripravi predlog zakona o socialni varnosti, predlog zakona za dolgotrajno oskrbo, predlog zakona o izenačevanju možnosti invalidov in predlog zakona o duševnem zdravju.

Ločeno mnenje je izrazil član komisije dr. Alojz Križman, ki predloga Resolucije o Nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2006-2010 zaradi vsebinskih nejasnosti in vprašljivosti finančne izvedbe tega programa ne podpira.

Za poročevalko je bila določena članica komisije Marija Perkovič.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete, EPA 633

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 54. seji, dne 7.3.2006, obravnavala predlog resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete (RePZK), ki jo je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Predlagatelj je pojasnil, da je omenjena resolucija strateški dokument, ki določa *cilje in načela* za uspešno preprečevanje in zatiranje kriminalitete, kar je razbrati tudi iz uvoda resolucije, ki naj bi bil samostojen dokument brez nacionalnega programa. Za izdelavo

nacionalnega programa naj bi bila že določena delovna skupina na Ministrstvu za notranje zadeve, pri izdelavi programa pa naj bi izhajala iz resolucije. Na podlagi 135. člena Zakona o policiji (uradno prečiščeno besedilo, Ur.l.RS, št. 102/04 in 14/05) mora Vlada Republike Slovenije do 31.1.2007 izdelati nacionalni program preprečevanja in zatiranja kriminalitete ter ga poslati v obravnavo v Državni zbor Republike Slovenije, usmeritve podane v resoluciji pa predstavljajo (zgolj) temelj za njegovo izdelavo.

Člani komisije so menili, da gre zgolj za nek dokument zgolj zaradi izdelave dokumenta, ki ga potrebuje birokracija za svoje delovanje. Resolucija namreč nima programa; gre za neobvezen dokument zgolj z navajanjem nekih podatkov, kar bi lahko storili tudi v obliki poročila o stanju na nekem področju. V resoluciji je opaziti le eno konkretnost: namreč potrebo po nekem zakonu (zadnji odstavek pod tč. 5.2 resolucije)³.

Po Poslovniku državnega zbora - PoDZ-1 (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) je resolucija akt državnega zbora, s katerim državni zbor *ocenjuje stanje, določa politiko in sprejema nacionalne programe* na posameznih področjih (109. člen). Po tretjem odstavku 171. člena PoDZ predlog resolucije o nacionalnem programu predloži vlada. Iz določb PoDZ je jasno razbrati, da je *resolucija akt, v okviru katerega se sprejema nacionalni program*. Mnenje predlagatelja, da bo prvo predstavil državnemu zboru resolucijo in mu nato dodatno predstavil tudi samostojen nacionalni program, je po mnenju komisije nepravilno in neekonomično. Tudi nacionalni program bo moral predstaviti v obliki resolucije, zato samostojno podana ocena stanja državnemu zboru služi le v seznanitev brez konkretnih ciljev na posameznih področjih, določenih časovnih obdobjih in prednostnih nalog ter ukrepov za doseganje teh ciljev. Zgolj seznanitev s podatki je danes mogoča skoraj vsakemu državljanu iz javno dostopnih evidenc, ne da bi bila za to potrebna resolucija. Dokler v aktu ni navedenih jasnih pravil, iz njega ne more nič izhajati. Da bi bila resolucija učinkovita, bi morala vsebovati jasno določene naloge posameznih

³ *Da bi lahko uspešno odkrivali kazniva dejanja, so potrebne nekatere spremembe zakonodaje. To velja zlasti za področje nasilja v družini, gospodarske kriminalitete, pranja denarja v povezavi s financiranjem terorizma in transnacionalnim organiziranim kriminalom ter za področje varovanja kulturne dediščine in okolja. Prav tako je potrebna čimprejšnja dokončna implementacija evropskih predpisov zlasti na področju gospodarske kriminalitete, pranja denarja, varovanja okolja ter varstva kulturne in naravne dediščine.*

organov na področju kriminalitete in roke za njihovo izvršitev, kar bi moral določiti nacionalni program, ki je osnovni strateški dokument iz nekega področja, katerega cilj je splošno izboljšanje stanja in kakovosti življenja na posameznem področju. V ta namen program določa cilje na posameznih področjih za določena časovna obdobja in prednostne naloge ter ukrepe za doseganje teh ciljev.

Cilji resolucije, ki se želijo doseči s prejemom resolucije, so presplošni; z njimi se namreč strinja vsak in se ne bodo dosegli s samim sprejemom resolucije, pač pa so za to potrebni konkretni ukrepi. Določitev besednih zvez ciljev ("povečanje aktivnosti državnih organov in institucij civilne družbe v ustvarjanje kvalitetnega družbenega okolja s ciljem zmanjšati kriminaliteto in zagotoviti varno okolje; zagotavljanje boljšega in usklajenega delovanja zakonodajne, izvršilne in sodne veje oblasti in civilne družbe na področju preprečevanja in zatiranja kriminalitete; določitev ključnih področij varnostne politike in podaja usmeritev s ciljem, da se kriminalitetna politika vključi v politike, ki obravnavajo področja, ki lahko pomembno vplivajo na preprečevanje pojava kriminalitete") brez načinov za njihovo doseganje so premajhen napor za odpravo kriminalitete.

Predlagatelj v uvodu resolucije omenja, da "ni celovitega dokumenta, ki bi podal splošne usmeritve in opredelil vsa pomembnejša področja, določil odgovornosti za stanje ter zagotovil mehanizme za ocenjevanje stanja in nadzor nad izvajanjem sprejetih usmeritev in programov" pri čemer iz same resolucije ni razbrati odgovornosti za stanje, med mehanizmi za ocenjevanje stanja in nadzor nad izvajanjem sprejetih usmeritev in programov je omenjena le posebna ustanovitev posvetovalnega koordinacijskega telesa, sestavljenega iz predstavnikov državnih organov, strokovne javnosti, lokalnih skupnosti, civilne družbe in drugih, brez konkretnjšega "ključa" njegovega sestavljanja, medtem ko program niti ni določen.

Po seznanitvi s predlogom resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete s strani predlagatelja in sledeči razpravi je komisija sprejela naslednje **sklepe**:

1. Komisija ugotavlja, da Resolucija o strategiji nacionalne varnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 56/2001) očitno ni dosegla pričakovanih ciljev, zato predložena resolucija pomeni novo prizadevanje za izboljšanje stanja na področju kriminalitete.
2. Komisija predlaga, da Državni zbor Republike Slovenije pozove Vlado Republike Slovenije, da predlog resolucije dopolni s konkretnjšo določitvijo vsebine resolucije in roki za izpolnitev ukrepov.
3. Komisija predlaga, da se v posvetovalno koordinacijsko telo za ocenjevanje stanja in nadzor nad izvajanjem sprejetih usmeritev in programov, aktivno vključi tudi enega člana Državnega sveta Republike Slovenije.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških - skrajšani postopek, EPA 672

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 54. seji, dne 7.3.2006, obravnavala predlog predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških, ki ga je v obravnavo državnemu zboru po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije.

Člani komisije so menili, da je mogoče sprememba zakona zaradi prilagoditve glob iz toolarskih zneskov v evre nepotrebna in bi z enakim pristopom vseh ostalih zakonov zgolj obremenjevali Državni zbor Republike Slovenije. Predlagatelj že v uvodu predloga zakona (Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona) omenja t. i. krovni zakon o uvedbi evra, ki je v pripravi. Smiselno bi bilo, da bi zakonodajalec vse toolarske zneske prevedel v evre s posebnim zakonom (npr. zakonom o uvedbi evra), podobno kot je to storila Irska z Zakonom o zamenjavi zneskov v evre - EURO CHANGEOVER (AMOUNTS) ACT iz leta 2001⁴.

Predlog zakona v celoti spreminja 19. člen ZP-1. V uvodnem delu predloga zakona ni naveden vzrok za spreminjanje določb o uklonilnem zaporu, pri obrazložitvi člena pa je navedeno le, da "ne opredeljuje dovolj natančno procesnih pravil". Člani komisije so menili, da je sprememba nomotehnično slabo izpeljana, sam člen pa je kljub spremembi še manj jasen kot prvotni. Novo določeni 19. člen je med drugim izpustil določila sedaj veljavnega 3. odstavka 19. člena o pritožbi zoper sklep o uklonilnem zaporu in rokih za odločanje, kar bi lahko vzbudilo (po mnenju članov komisije napačno) prepričanje, da zoper odločitev sodišča ni pritožbe, čeprav 74. člen ZP-1, ki ne bo spremenjen, jasno določa, da je zoper sodbo o prekršku, izdano na prvi stopnji, oziroma sklep, izdan na prvi stopnji, dovoljena pritožba na višje sodišče, če ta zakon ne določa drugače.

Določbe 19. člena lahko vzbudijo tudi dvome pri določanju uklonilnega zapora: veljavni ZP-1 je namreč v prvem odstavku 19. člena določil, da o uklonilnem zaporu odloči sodišče s sklepom *po uradni dolžnosti*, kar predlog zakona izpušča. Predlog zakona določa, da se storilca, ki deloma ali v celoti ne plača globe v določenem roku, prisili k

plačilu tako, da *se določi* uklonilni zapor in da o njem odloči sodišče. V povezavi s predlogom 19. člena zakona, po katerem o uklonilnem zaporu odloči sodišče (po uradni dolžnosti izpuščeno) in s prvim odstavkom 20. člena (Prisilna izterjava globe - *če uklonilni zapor ni bil določen* ali če storilec tudi po uklonilnem zaporu ne plača globe, se globa izterja prisilno), se lahko postavimo tudi na stališče, da določitev uklonilnega zapora ni obligatorna. Ali se opravi ex offo ali po prostem preudarku sodišča niti ni pomembno, pač pa je pomembno, da se s takšnimi členi, ki omogočajo več interpretacij, ruši pravna varnost.

Vsekakor bi kazalo zadnji stavek petega odstavka 19. člena (sodišče pri odločanju o predlogu upošteva vse okoliščine zadeve ter premoženjsko stanje in možnosti storilca za plačilo globe) uporabiti tudi pri samem določanju uklonilnega zapora (v tem primeru bi bilo potrebno v prvem odstavku dodati besedo "lahko" k besedni zvezi "določi uklonilni zapor"), saj je v nekaterih primerih že vnaprej jasno, da storilec ne bo mogel plačati globe ne glede na določitev uklonilnega zapora (berači, socialno zelo šibki sloji), oz. se zaradi slabe sposobnosti branja pravnih tekstov niti ne bo skliceval na določbe o opravi nalog v splošno korist. V takšnih primerih se namreč samo obremenjuje državni proračun ne glede na (majhno) višino izrečene globe.

Po seznanitvi s predlogom zakona s strani predlagatelja in sledeči razpravi je komisija sprejela naslednje **sklepe**:

4. Komisija podpira predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških, hkrati pa svetuje predlagatelju, da ponovno preuči nomotehniko drugega v povezavi s prvim odstavkom spremenjenega 19. člena zakona (8. člen predloga).
5. Komisija meni, da pogosto spreminjanje zakona škodi zakonitosti in zaupanju v pravni red.
6. Urediti je potrebno problematiko zavarovanja oseb v primeru poškodb za čas opravljanja nalog v splošno korist.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

⁴ http://www.bailii.org/cgi-bin/markup.cgi?doc=/ie/legis/num_act/2001/2001-16.html&query=euro&method=all

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE NA VPRAŠANJE

državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s pravnim redom v Republiki Sloveniji

Vlada Republike Slovenije se je seznanila s pisnim vprašanjem g. Jožeta Ilca in Državnemu svetu Republike Slovenije posreduje naslednji odgovor:

Kvalitetno izvajanje inšpekcijskega nadzora nad spoštovanjem zakonov in drugih predpisov je pogojeno z jasno določitvijo stvarne pristojnosti posameznih inšpektorjev. V skladu z ustavnim načelom pravne države mora biti zagotovljena tudi jasnost predpisov, pri čemer je z vidika spoštovanja pravic fizičnih in pravnih oseb nujno, da je eksplicitno določena pristojnost državnih in drugih organov, ki lahko posegajo v te pravice in pravne koristi. Pristojnosti posameznih inšpekcijskih služb morajo zato biti določene s takšno stopnjo jasnosti, da odvrta vsekakršne dvome o tem, kdo je pristojen za ukrepanje ob kršitvah veljavnih predpisov.

Vlada Republike Slovenije meni, da veljavna normativa ureditev pristojnosti inšpekcijskih služb ne pušča odprtih vprašanj, katera inšpekcija je pristojna za nadzor nad spoštovanjem konkretnih življenjskih situacij. Posebej je potrebno izpostaviti, da veljavni Zakon o inšpekcijskem nadzoru (Ur. l. RS, št. 56/02) za medsebojno koordinacijo dela posameznih inšpekcij ustanavlja inšpekcijski svet, kot stalno medresorsko delovno telo. Njegove zakonske naloge so poleg omenjenih koordinativnih funkcij tudi sprotno obravnavanje vprašanj, povezanih s problemi pri delovanju inšpekcij in obveščanje

Vlade Republike Slovenije o tem. Spričo takšne ureditve bi morala tudi vsa eventualna vprašanja o pristojnosti posameznih inšpekcij obravnavana in po možnosti rešena znotraj omenjenega delovnega telesa, v nasprotnem pa o tem obveščena Vlada.

Kljub temu da na normativni ravni ni ovir za izvajanje inšpekcijskega nadzora, si bo Vlada prizadevala za izboljšanje obstoječega stanja, zlasti v smislu, da bo naložila vsem inšpekcijskim službam, katerih delovna področja oziroma področja nadzora se lahko prekrivajo, da tesneje in pogosteje sodelujejo pri reševanju konkretnih situacij. Posebna pozornost bo namenjena tudi izpostavljenosti posameznih inšpektorjev (in/ali njihovih družin), ki so v odmevnejših primerih deležni številnih groženj s strani nadzorovanih, kar je imelo za posledice takšno ukrepanje, ki ni sledilo volji zakonodajalca. Ob tem ni zanemarljivo tudi skrbno analiziranje ostalih razlogov za neustrezno ukrepanje inšpektorjev in možnih ukrepov, ki morajo z vidika delodajalca temu slediti.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 4/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZDRAVJE

na vprašanje državne svetnice Petre Kersnič v zvezi z odpiranjem oddelka za izobraževanje zdravstvenih tehnikov v srednji lesarski šoli v Postojni

Na pisni vprašanji državne svetnice gospe Petre Kersnič z dne 16.01.2006, ki ju je postavila v zvezi s stališčem Ministrstva za zdravje do odpiranja oddelka za izobraževanje zdravstvenih tehnikov v Srednji lesarski šoli v Postojni in o kvalifikacijah izvajalcev zdravstvenih storitev v Diagnostičnem centru Medicor v Izoli, še posebno izvajalcev zdravstvene nege, posredujemo naslednja odgovora:

1. Na prvo vprašanje, kakšno je stališče Ministrstva za zdravje do odpiranja oddelka za izobraževanje zdravstvenih tehnikov v Srednji lesarski šoli Postojna, pojasnjujemo, da smo posredovali v predlogu razpisa za vpis v srednje šole za šolsko leto 2006/2007 na Ministrstvo za šolstvo in šport dopis z vsebino, citiramo: "Po pregledu predlaganega vpisa ugotavljamo, da je število vpisa ponovno previsoko v programu tehnik zdravstvene nege. Tako kot vsako leto tudi sedaj opozarjamo, da je tehnikov zdravstvene nege na trgu delovne sile preveč. To je razvidno iz podatkov Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, kjer imajo že vrsto let prijavljenih letno 800 do 900 brezposelnih tehnikov zdravstvene nege. Z vidika izvajanja zdravstvene

dejavnosti pa ugotavljamo, da zdravstveni zavodi zaposlijo letno v povprečju 320 tehnikov zdravstvene nege pripravnikov. Težave pri zaposlovanju v mreži javne zdravstvene službe pa imajo tudi drugi zdravstveni delavci pripravniki. Glede na zgoraj navedeno menimo, da ni razloga za širitev mreže šol, ki izvajajo programe s področja zdravstva, predvsem program tehnika zdravstvene nege.

Sočasno pa ugotavljamo, da na Ministrstvo za zdravje niso bili posredovani predlagani vpisi v programe farmacevtski tehnik, laboratorijski tehniki in zobotehnik, tako da mnenja ne moremo posredovati."

2. V zvezi s kadrovsko zasedbo izvajalcev zdravstvenih storitev v družbi MC Medicor, d.d., Ministrstvo za zdravje pojasnjuje, da je navedeni izvajalec zdravstvenih storitev pridobil dovoljenje Ministrstva za zdravje za opravljanje kardiovaskularne kirurške dejavnosti št.503-97/2003 z dne 15.1.2004, kasneje (22.11.2004) pa še za opravljanje invazivne diagnostike in terapije kardiovaskularnih bolezni v prostorih SB Izola.

V postopku izdaje dovoljenja je Ministrstvo za zdravje preverilo pogoje za opravljanje dejavnosti, in sicer glede prostorov, opreme in kadra. Ministrstvo za zdravje je ugotovilo, da se bo dejavnost opravljalna v prostorih SB Izola, ki so primerno opremljeni, zdravstvena dejavnost pa se bo opravljalna na podlagi pogodbe z Inštitutom za kardiovaskularne bolezni iz Sremske Kamenice ter drugimi zdravniki z ustrežno specializacijo in drugimi zdravstvenimi delavci, ki izpolnjujejo vse pogoje za opravljanje navedene dejavnosti v skladu s shemo o organizaciji in delovanju, ki je bila predložena Ministrstvu za zdravje.

Ministrstvu za zdravje je bila ob izdaji dovoljenja posredovana ustrežna dokumentacija (licence ter delovna dovoljenja, ki so bila po preteku veljavnosti podaljšana).

Ministrstvo za zdravje je dne 29.9.2005 zaradi informacije, da naj bi se v navedeni družbi dogajale nepravilnosti in nezakonnosti na različnih področjih, zlasti pa v zvezi z zaposlovanjem tujih delavcev, družbo MC Medicor d.d. pozvalo, naj pojasni, kako zagotavlja spoštovanje predpisanih pogojev za opravljanje dejavnosti.

Glede na to, da sta bila v družbi MC Medicor d.d. opravljena dva inšpekcijska nadzora, ki ju je opravilo Ministrstvo za delo (25.1.2004 in 25.5.2005), ki nista ugotovila nobenih nepravilnosti na delovnopravnem področju, Ministrstvo za zdravje ni zahtevalo podrobnejših pojasnil.

Glede na ponovna opozorila o nepravilnostih, zlasti v zvezi s kadri, ki v navedeni družbi opravljajo zdravstveno nego in glede na to, da z najnovejšo dokumentacijo o zaposlenih Ministrstvo za zdravje trenutno ne razpolaga, bo Ministrstvo za zdravje družbo MC Medicor, d.d. pozvalo za pojasnila ter zahtevalo tudi predložitev seznama vseh, ki v družbi opravljajo zdravstveno dejavnost vključno z ustreznimi dokazili, o čemer bo Državni svet seznanjen naknadno. V primeru, da poslana dokumentacija ne bo zadoščala, bo Ministrstvo za zdravje ukrepalo v skladu s svojimi pristojnostmi in po potrebi opravilo tudi upravni nadzor.

*Vprašanje državne svetnice
Petre Kersnič je bilo objavljeno
v Poročevalcu št. 4/06.*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA GOSPODARSTVO

na vprašanje državne svetnice Marte Turk in državnega svetnika mag. Zlatka Jenka glede previda zakona o gospodarskih družbah

Glede vprašanja državnih svetnikov vam sporočamo, da je prevod zakona o gospodarskih družbah v angleški jezik zaenkrat interne narave in je na razpolago na Ministrstvu za gospodarstvo. Poleg tega je, v okviru priprave zakona o gospodarskih družbah -1, ki je trenutno v drugi obravnavi v Državnem zboru Republike Slovenije, predviden tudi prevod zakona za širšo uporabo.

*Vprašanje državne svetnice
Marte Turk in državnega
svetnika mag. Zlatka Jenka je
bilo objavljeno v Poročevalcu št.
4/06.*

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca v zvezi z novelo pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih

Na vaše vprašanje, povezano s Spremembo pravilnika o plačilih staršev za programe vrtca, in sicer, zakaj se je ministrstvo odločilo za dvig plačilnega razreda zaradi katastrskega dohodka (k.d.) nad 100.000 tolarjev, vam odgovorjamo naslednje:

Uvodoma je treba najprej poudariti, da je bila zadnja novela pravilnika konec leta 2005 pripravljena **na predlog občin**. Kot je bilo že nekajkrat poudarjeno pri naših dosedanjih odgovorih na poslanska vprašanja, povezana s sistemom plačil staršev za vrtce, je ministrstvo na podlagi Zakona o lokalni samoupravi **dolžno** pri pripravi predpisov, s katerimi se posega v pristojnosti občin oziroma v njihove proračune, upoštevati njihove predloge in mnenja. Tako na ministrstvu že nekaj let deluje posebna delovna skupina, v kateri sodelujejo predstavniki obeh reprezentativnih združenj (Skupnost občin Slovenije in Združenje občin Slovenije), ki si prizadeva, da so vse rešitve, s katerimi se ureja področje, v čim večji meri usklajene s predlogi občin kot tudi z vidika enotne ureditve sistema.

Občine so bile izredno kritične do sedaj veljavnega sistema določitve plačil staršev za vrtce na podlagi dohodkov in premoženja, ker so

v nekajletni praksi ugotavljale, **da so posamezne kategorije vlagateljev (predvsem tisti, ki opravljajo kmetijsko dejavnost oziroma samostojno podjetništvo oziroma so lastniki zasebnih podjetij) na podlagi formalno izkazanih dohodkov in premoženja razvrščene v najnižje plačilne razrede za plačilo vrtca**, čeprav njihov dejanski materialni položaj ni primerljiv z družinami vlagateljev, ki jim je določena enaka višina plačila na podlagi dohodkov iz delovnega razmerja, ki izhajajo iz odločb o odmeri dohodnine.

Ker občine iz svojih proračunov namenjajo celotna sredstva za subvencioniranje javnih vrtcev v višini razlike med plačili staršev in ceno programov, ki predstavlja v državi med vsemi prejemki najvišji posamični prejemek družini, so občine še posebej občutljive na pomanjkljivosti v predpisih, ki omogočajo, da posamezniki subvencije prejemajo v večji višini, kot bi bili do njih dejansko upravičeni. Zato so vztrajale, da je potrebno sistem dograditi, tako da bo omogočal pravičnejšo določitev plačil za vrtce za vse starše.

Za informacijo vam navajamo podatek, ki izhaja iz naše vsakoletne analiza razvrstitve staršev po plačilnih razredih (1. plačilni razred predstavlja 10 % plačilo, 2. plačilni razred predstavlja 20 % plačilo,

3. plačilni razred predstavlja 30 % plačilo, 8. plačilni razred predstavlja 80 % plačilo) in ki za leto 2005 kaže, da predstavlja povprečno plačilo za vrtec dobrih 29 %, obravnavane kategorije pa so bile, po podatkih občin, praviloma neupravičeno razvrščene v nižje razrede (10 % plačilo za vrtec oziroma 1. plačilni razred). Naj ob tem navedemo tipičen primer plačila vrtca s strani vlagatelja – kmeta, pri katerem se je do sedaj upošteval le količnik za preračun katastrskega dohodka, kar je npr. v primeru, da je bil letni k.d. 300.000 SIT (opomba: to je visok k.d. – velika kmetija), se je v dohodek družine, preračunan s faktorjem 2,6, upošteval končni znesek v višini 780.000 SIT, kar pa je v primerjavi z letnim bruto dohodkom npr. čistilke v višini 1.400.000 SIT komaj polovica.

Predlog s strani občin, da se k.d., ki sedaj predstavlja neko pavšalno oceno dohodka iz kmetijske dejavnosti, upošteva v večji meri na način, in sicer, da se ga upošteva preračunanega na družinskega člana, pri določeni višini (k.d. nad 100.000 SIT, k.d. nad 200.000 SIT, itd.) pa tudi kot samostojno kategorijo ter tako doseže realnejšo oceno bruto dohodkov kmetijske dejavnosti, je bil ocenjen kot dober, smiseln in v praksi uporaben.

Pri pripravi rešitve je bilo ugotovljeno, da bo sprememba predstavljala bolj pravično določitev višine plačila za vrtec, še posebej, ker se lahko posebnosti v konkretnih primerih pri vodenju postopkov lahko obravnavajo tudi v skladu z 32. členom Zakona o vrtcih in 3. členom Pravilnika o plačilih staršev za programe vrtcev. Obe navedeni določbi namreč **omogočata, da občina lahko poleg dohodkov in premoženja upošteva tudi druga dejstva in okoliščine, ki odražajo dejanski socialni položaj družine ter na tej podlagi določi plačilo tudi nižje, kot to izhaja iz dohodkov družine.** Na to dejstvo so bile občine z okrožnico ministrstva dne 28. 11. 2005 tudi še posebej opozorjene. Ob pravilnem in doslednem vodenju postopkov določitve plačil in uporabi vseh možnosti, ki so na voljo, v praksi ne bi smelo prihajati do napačnih oziroma nepravilnih določitev višine plačil za vrtec. Glede vaše navedbe o tem, da so občine morale vlagatelje pozivati k dopolnitvi vlog, za katere je bilo ob vložitvi ugotovljeno, da so popolne, po preteku roka, to je 15. 11. 2005, moramo pojasniti, da je navedeni rok iz 9.

člena pravilnika le instrukcijski, kar pomeni, da se kot končni rok za pravočasno oddajo vloge šteje rok iz četrtega odstavka 9. člena, ki določa, da se znižano plačilo uveljavi s prvim dnevom naslednjega meseca, ko so starši oddali vlogo. Instrukcijski rok je bil v pravilnik vnesen z namenom, da se občinam na ta način zagotovi dovolj časa za obdelavo vlog in omogoči pravočasno izdajo odločb vsem staršem (najkasneje do 31. januarja naslednjega leta). Občine so bile tudi s strani reprezentativnih združenj seznanjene z osnutki predvidenih sprememb pravilnika, tako da je bila sprememba pričakovana, izrecno pa je bila najavljena z zgoraj omenjeno okrožnico.

Na koncu tudi poudarjamo, da na ministrstvu ob vsaki spremembi pravilnika o plačilih staršev beležimo izredno povečano število odzivov s strani staršev, prav tako pa tudi strokovne službe občin, saj je povsem logično, da ljudje na vsako povišanje plačil reagirajo z neodobravanjem. Tudi zadnja sprememba pravilnika je povzročila povsem enake odzive, ki jih skrbno spremljamo in se bomo v kratkem tudi sestali s predstavniki obeh združenj občin ter pregledali **konkretne podatke** o višini na novo določenih plačil staršem – kmetom v primerjavi s plačili, določenimi v preteklem letu. Prav tako se bomo v kratkem sestali tudi s predstavniki Kmetijsko-gozdarske zbornice in Sindikatoma kmetov Slovenije. Podatki, ki pa smo jih prejeli že do sedaj, ne kažejo bistvenih odstopanj od pričakovanih učinkov, je pa nekaj primerov, kjer se je plačilo v letošnjem letu bistveno povečalo. Te primere in vzroke za razlike (ponekod se je pokazalo, da so bila plačila določena napačno že v preteklem letu) bomo natančno preverili ter se na podlagi **objektivno izkazanih učinkov** odločili za nadaljnje ravnanje.

Vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 4/06.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Dora Hvalice glede uporabe podatkov o povračilih potnih stroškov

Državni svet Republike Slovenije je na 40. seji, dne 18. 1. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Dora Hvalice** glede uporabe podatkov o povračilih potnih stroškov in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice in predlaga Vladi Republike Slovenije in Davčni upravi Republike Slovenije, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice se glasi:

Za kakšne namene bodo uporabljeni podatki o povračilih potnih stroškov, izplačanih po 100. členu zakona o dohodnini, ki jih morajo pravne osebe po 319. členu zakona o davčnem postopku posredovati Davčni upravi Republike Slovenije do 31. januarja 2006?

Obrazložitev:

Zakon o davčnem postopku namreč v 319. členu zavezuje pravne osebe (izplačevalce povračil potnih stroškov), da s posebnim obrazcem REK4 obveščajo Davčno upravo Republike Slovenije o vseh dohodnini oproščenih dohodkih, ki jih opredeljuje 100. člen zakona o dohodnini.

Ta obveznost je podrobno urejena tudi v Pravilniku o dostavi podatkov za odmero dohodnine za 2005, ki je bil objavljen v Uradnem listu št. 122 šele 30. decembra 2005.

Ker takšni podatki nimajo nikakršnega davčnega učinka in po mojem mnenju niso v funkciji davčnega nadzora, se upravičeno postavlja vprašanje o smiselnosti takšnega poročanja - med in ob koncu leta.

Pomeni pa to nepotrebno obveznost pravnih oseb (na primer: Rdečega križa, Karitasa, javnih zavodov, društev ipd.) in veliko

administrativno in s tem tudi finančno obremenitev države, ki gotovo ni v skladu z racionalizacijo davčne uprave in nameni za prijaznejše delovanje državne uprave nasploh.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije in Davčni upravi Republike Slovenije, da vprašanje preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovorita.

ODGOVOR DAVČNE UPRAVE REPUBLIKE SLOEVIJNE

na svetniško vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice glede uporabe podatkov o povračilih potnih stroškov

V zvezi z vprašanjem državnega svetnika Dora Hvalice, ki ga zanima za kakšne namene bodo uporabljeni podatki o povračilih stroškov, izplačanih po 100. členu Zakona o dohodnini, ki jih morajo pravne osebe posredovati Davčni upravi RS, pojasnjujemo:

Po določbi prvega odstavka 319. člena Zakona o davčnem postopku - ZDavP-1 (Uradni list RS, št. 25/05 - UPB1, 96/05 - ZRTVS-1, 100/05 - odločba US in 109/05) morajo pravna oseba, združenje oseb, ki je brez pravne osebnosti, in fizična oseba, ki opravlja dejavnost, ki so hkrati plačniki davka, in druge pravne osebe, združenja oseb, ki so brez pravne osebnosti in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, vključno s podatki, ki se nanašajo na dohodke, ki so oproščeni dohodnine, na določanje davčne osnove in na uveljavljanje davčnih olajšav ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov.

V skladu s 324. členom ZDavP-1 podrobnejše določbe glede vrste,

oblike in načina dajanja podatkov na podlagi 319. do 322. člena zakona predpiše minister, pristojen za finance.

Na podlagi citiranih zakonskih določb je minister za finance izdal Pravilnik o dostavi podatkov za odmero dohodnine za leto 2005 (Uradni list RS, št. 122/05). V skladu z navedenim pravilnikom je zavezancem za dajanje podatkov med drugim naloženo tudi dajanje podatkov o dohodkih, ki so po 20., 100. in 101. členu Zakona o dohodnini oproščeni plačila dohodnine.

Predlog pravilnika, ki ga je pripravila Davčna uprava RS, je predvidel le poročanje o podatkih, ki so po 20. členu Zakona o dohodnini - ZDoh-1 (Uradni list RS, št. 70/05 - UPB2 in 115/05) oproščeni plačila dohodnine. Po mnenju Ministrstva za finance, ki te podatke potrebuje za simulacije pri pripravi nove zakonodaje, pa je potrebno med oproščene dohodke, o katerih morajo poročati zavezanci za dajanje podatkov, vključiti tudi dohodke, ki so oproščeni plačila dohodnine po 100. členu ZDoh-1.

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice glede uporabe podatkov o povračilih potnih stroškov

Državni svetnik Doro Hvalica je Vladi Republike Slovenije in Davčni upravi Republike Slovenije postavil pisno vprašanje v zvezi z namembnostjo uporabe podatkov o povračilih potnih stroškov, izplačanih po 100. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 70/05 - uradno prečiščeno besedilo in 115/05; v nadaljevanju: ZDoh-1), ki jih morajo izplačevalci v skladu z Zakonom o davčnem postopku (Uradni list RS št. 25/05 - uradno prečiščeno besedilo, 96/05 in 109/05; v nadaljevanju: ZDavP-1) dostaviti davčnemu organu.

V zvezi s postavljenim vprašanjem Vlada Republike Slovenije ugotavlja naslednje:

V skladu s 17. členom ZDoh-1 so z dohodnino obdavčeni vsi dohodki fizične osebe, ki so dohodki iz zaposlitve, dohodki iz dejavnosti, dohodki iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodki iz premoženja, dobiček iz kapitala in drugi dohodki. V 19. členu ZDoh-1 so navedeni dohodki, ki se ne štejejo za dohodke po ZDoh-1 in v 20. členu ZDoh-1 dohodki, ki so oproščeni plačila dohodnine in se ne všteto v davčno osnovo zavezanca. V 100. členu ZDoh-1 so navedeni dohodki fizičnih oseb, ki so oproščeni plačila dohodnine po pogoji, navedenimi v tem členu in v 101. členu ZDoh-1.

V skladu z ZDavP-1 in na njegovi podlagi izdanim Pravilnikom o obrazcih za obračun davčnih odtegljajev ter načinu in rokih predlaganja obrazcev davčnemu organu (Uradni list RS št. 122/05) morajo izplačevalci dohodkov, ki so plačniki davka, ob vsakem izplačilu dohodka predložiti davčnemu organu obračun davčnih odtegljajev, v katerem so med drugim tudi podatki o davčni osnovi.

V skladu s Pravilnikom o dostavi podatkov za odmero dohodnine za leto 2005 (Uradni list RS št. 122/05) morajo pravne osebe, združenje oseb, ki je brez pravne osebnosti in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, ki so hkrati plačniki davka, in druge pravne osebe, združenja oseb, ki so brez pravne osebnosti in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in niso plačniki davka, davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, vključno s podatki, ki se nanašajo na dohodke, ki so oproščeni dohodnine, za določanje davčne osnove in uveljavljanje davčnih olajšav.

Med zavezanci za dajanje podatkov o dohodkih, ki so z zakonom, ki ureja dohodnino, obdavčeni, obdavčeni pogojno oziroma oproščeni (v skladu s 100. členom in 101. členom ZDoh-1) so tudi npr. javni zavodi, društva, Rdeči križ, Karitas, itd. Poročati morajo o vseh denarnih prejemkih, izplačanih fizičnim osebam.

Podatki o vseh denarnih prejemkih prebivalstva, tako tistih, ki se obdavčijo v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, kot tudi tistih, ki so s tem zakonom popolnoma oproščeni dohodnine ali pa so oproščeni pogojno (npr. če presežejo določen limit), so potrebni z vidika nadzora nad izvajanjem davčne zakonodaje. Glede na to, da v veliko primerih ni jasnega razmerja med izplačevalcem dohodkov (npr. društvom) in fizično osebo kot prejemnikom dohodka in s tem tudi ne jasnih pravic iz tega razmerja (v nasprotju z delovnim razmerjem, ko so pravice iz tega naslova jasno definirane z zakonom), so podatki o izplačilih vseh denarnih prejemkov temeljna podlaga za nadzor nad izvajanjem davčne zakonodaje kot tudi podlaga za pripravo analiz rizika, ki je ena glavnih elementov vodenja politike davčnega nadzora v davčni službi. Podatki o denarnih

prejemkih prebivalstva so potrebni tudi pri vodenju politike obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb.

V okviru gospodarskih in socialnih reform za povečanje blaginje v Sloveniji je predvidena tudi sprememba davčne zakonodaje z vidika administrativne poenostavitve. Cilj administrativnih poenostavitve je zmanjšanje obremenitve davčnih zavezancev v zvezi s poročanjem davčnemu organu, ob hkratnem zagotavljanju temeljnih funkcij davčne službe, ki so med drugimi, pobiranje davkov in drugih obveznih dajatev, opravljanje nadzora nad zakonitostjo, pravilnostjo in pravočasnostjo izpolnjevanja davčnih obveznosti, določenih s predpisi o obdavčenju, preprečevanje in odkrivanje davčnih prekrškov.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika v zvezi z denacionalizacijo zemljišč na Krvavcu

Upravna enota Kranj je v ponovnem postopku odločila o vrnitvi parcel št. 134, 135 (obe v k.o. Kokra) in 1038/1 (k.o. Šentjurska gora) Agrarni skupnosti Kriška planina. Kot je razvidno iz obrazložitve izpodbijanja odločbe se vračajo objekti, zgrajeni po podržavljenju, pri čemer odločitev temelji na sporazumu, sklenjenem med RTC Krvavec in člani Agrarne skupnosti Kriška planina.

Proti odločbi sta se pritožila Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, ki ga zastopa Državno pravobranilstvo in Kmetijska zadruga Cerklje. Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije ugovarja vračanju objektov in se pri tem sklicuje na 2. odstavek 32. člena Zakon o denacionalizaciji (ZDen, Uradni list RS, št. 27/91-I, 56/92 - odl. US, 13/93 - odl. US, 31/93, 24/95 - odl. US, 20/97 - odl. US, 23/97 - odl. US, 65/98, 76/98 - odl. US, 66/

00, 66/00 - obv. razl., 11/01 - odl. US, 54-I/02 - odl. US in 18/05 - odl. US), po katerem se zazidana stavbna zemljišča ne vračajo in na 2. odstavek 69. člena, ki določa, da poravnava ne sme biti v nasprotju s prisilnimi določbami zakona.

Navedeni pritožbi bosta v kratkem času rešeni.

Vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 4/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA VISOKO ŠOLSTVO, ZNANOST IN TEHNOLOGIJO

na vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede sredstev za delni nakup študentskega doma Korotan na Dunaju

Prejeli smo Vaš dopis v zvezi vprašanjem državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede sredstev za delni nakup študentskega doma Korotan na Dunaju.

Na vprašanje: "Kateri so vsebinski razlogi, da Vlada Republike Slovenije še ni zagotovila sredstev za delni nakup študentskega doma Korotan na Dunaju in kdaj ima to namen izvesti?", Vam moramo odgovoriti naslednje.

V Republiki Sloveniji imamo 89.785 študentov, v študentskih domovih pa je na razpolago le 9.532 ležišč. Trenutno poteka izgradnja treh študentskih domov v Ljubljani, da bi zagotovili bivanje študirajoči mladini.

Mohorjeva družba iz Celovca je predlagala, da bi Republika Slovenija kupila in prevzela v last in posest 49 % (odstotni) solastniški delež nepremičnine, v kateri deluje Študentski dom Korotan, ki pa bi ga

tudi sama dalje upravljala. Mohorjeva družba iz Celovca bi namreč ostala lastnik 51 % deleža nepremičnine, v kateri deluje manjši del študentskega doma in Hotel Korotan.

Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo je proučilo stanje in razpoložljivo dokumentacijo in se na podlagi razpoložljivih sredstev odločilo, da v povezavi z novo Ljubljansko banko d.d. skuša pomagati k težkemu finančnemu stanju Študentskega doma Korotan.

Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 9/05.

ODGOVOR VETERINARSKÉ UPRAVE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z obveščanjem glede prvega primera ptičje gripe v Sloveniji

17. februarja 2006 smo na Veterinarsko upravo Republike Slovenije prejeli dopis z vprašanjem državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z obveščanjem glede pojava prvega primera ptičje gripe v Sloveniji, številka 500-01/89-1/331, katero je bilo obravnavan na 41. seji Državnega sveta, dne 15.2.2006. V nadaljevanju podajamo odgovor na njegovo vprašanje.

Veterinarska uprava Republike Slovenije je bila 11.2.2006 ob 20.00 pisno obveščena, da je bil vzorec brisa laboda grbca pozitiven na aviarno influenco, podtip H5. Dne 10.2.2006 je namreč Nacionalni veterinarski inštitut (NVI) prejel v preiskavo vzorce dveh labodov grbcev, ki sta bila najdena v četrtek, 9.2.2006, dopoldne v Koblerjevem zalivu pri Mariboru. Vzorci pozitivnega labodjega tkiva so bili poslani tudi na nadaljnje testiranje v referenčni laboratorij Evropske unije v angleški Weybridge.

O pozitivnem vzorcu so bili 11.2.2006 nemudoma obveščeni najbolj odgovorni v Republiki Sloveniji, predsednik Vlade Republike Slovenije Janez Janša, ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Marija Lukačič ter minister za zdravje mag. Andrej Bručan. Na podlagi obvestila NVI se je takoj v nedeljo, 12.2.2006 zjutraj, sestalo Državno središče za nadzor bolezni (DSNB), ki ga je v skladu z Načrtom ukrepov ob pojavu aviarnе sklicala generalna direktorica VURS dr. Vida Čadonič Špelič in ga poleg nje sestavljajo še vodja oddelka za notranjo inšpekcijo VURS, vodja in predstavnik oddelka za epizootiologijo VURS, vodja oddelka za mednarodne zadeve VURS ter predstojnica NVI.

O pojavu bolezni aviarnе influence pri labodu pa je VURS v skladu z Zakonom o veterinarskih merilih skladnosti obvestil tudi pristojno službo pri Evropski komisiji v Bruslju. Z njimi je bilo nadalje potrebno tudi uskladiti vse potrebne ukrepe, ki jih je DSNB sprejelo na sestanku v nedeljo zjutraj, dne 12.2.2006. Med veterinarskimi oblastmi držav članic Evropske unije in predstavniki Evropske unije pa velja tudi dogovor, da se javnost o pojavu aviarnе influence obvesti, po sprejetju vseh potrebnih ukrepov in ko so tudi že obveščeni vsi

direktorji veterinarskih uprav v državah članicah Evropske unije. Po uskladitvi vseh potrebnih ukrepov je Evropska komisija s kratko novico obvestila javnost zgolj o pojavu aviarnе influence v Republiki Sloveniji, ni pa omenjala nobenih podrobnosti glede poginulega laboda niti ne kraja najdbe laboda, prav tako pa tudi niso bili navedeni ukrepi, ki naj bi jih sprejelo DSNB.

Po sprejetju vseh potrebnih ukrepov je VURS pripravil obširno izjavo za javnost in jo posredoval Uradu Vlade za informiranje RS, kjer so v sodelovanju z Ministrstvom za zdravje pripravili celovito informacijo o pojavu bolezni, z vsemi pomembnimi podatki o njej kot tudi o vseh sprejetih ukrepih za preprečitev širjenja bolezni. Namen celovitega in obširnega sporočila za javnost je bil v tem, da se javnost celovito predstavi trenutno situacijo, sprejete ukrepe in morebitne posledice. Takratna ocena je namreč bila, da je v javnost bolje dati celovito informacijo z vsemi potrebnimi podatki kot pa polovično, ki ne bi vsebovala vseh potrebnih informacij ter bi tako lahko ljudi samo še bolj vznemirila.

Zavedajoč se resnosti situacije in možnosti reakcij javnosti so se tako pristojne institucije nemudoma sestale in določile ukrepe za zaščito zdravja in živali. Z natančnimi ukrepi, ki so se tudi nemudoma začeli izvajati na terenu in s celovito informacijo posredovano javnosti, usklajeno z vsemi pristojnimi institucijami, je bilo v dani situaciji storjeno največ za zaščito zdravja ljudi in živali ter preprečena morebitna panika ob nepopolni informaciji. Zato je tudi prišlo do krajšega zamika pri posredovanju osnovne informacije, ki je prišla s strani Evropske komisije, in popolne informacije, ki je prišla s strani Urada Vlade RS za informiranje.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 5/06.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Marjana Maučeca glede ukrepov proti širjenju in zaustavitvi okužbe vinskih trsov z bakterijo aurobacterium (koreninski rak)

Državni svet Republike Slovenije je na 41. seji, dne 15. 2. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca glede ukrepov proti širjenju in zaustavitvi okužbe vinskih trsov z bakterijo aurobacterium (koreninski rak) in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca se glasi:

Kako in kdaj bo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ukrepalo proti širjenju in zaustavitvi okužbe vinskih trsov z bakterijo aurobacterium vitis (koreninski rak)?

Obrazložitev:

V Prekmurju se posamezni lastniki vinogradov soočajo z očitnimi simptomi okužbe vinskih trsov z bakterijo aurobacterium vitis, kar je ob pregledu proizvodnega vinograda ugotovila fitosanitarna inšpekcija v novembru 2005. Gre za nalezljivo bolezen, ki lahko uniči posamezne vinogradnike, saj se zelo enostavno širi (npr. s škarjami, koso). Bakterijo aurobacterium vitis je moč zatreti le s požigom trte, zemljišče pa se ne sme obdelovati nekaj let. Ker predstavlja tem vinogradnikom prodaja vina edini vir dohodka in so vložili v vinograde velika finančna sredstva, je treba čim prej pristopiti

k intervencijskemu reševanju tega problema in ustrezno ukrepati proti pojavu koreninskega raka na trsih, saj se okužba hitro širi na okoliške vinograde in tudi na druge (npr. z uporabo istega orodja).

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede rekonstrukcije Šmarješke ceste v Novem mestu

Državni svet Republike Slovenije je na 41. seji, dne 15. 2. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede rekonstrukcije Šmarješke ceste v Novem mestu in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana in predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana se glasi:

Kdaj bo Ministrstvo za promet v resnici poskrbelo za rekonstrukcijo Šmarješke ceste v Novem mestu, ne pa dajalo samo neuresničljive obljube kot do sedaj?

Obrazložitev:

Novomeška vpadnica – Šmarješka cesta je najbolj obremenjena državna cesta. Mesto povezuje iz smeri Zagreba in Ljubljane, po njej teče večina prometa proti Beli krajini, hrvaški Liki ter Bosni in Hercegovini. Tukaj poteka tranzit velikih podjetij Revoza, Krke in še lansko leto Adrie. Vsakodnevno se v mesto pripelje veliko število

okoliških prebivalcev iz smeri Otočca, Krškega in Brežic. Po meritvah cesto prevozi v povprečju 17.800 vozil na dan, od tega 800 tovornih vozil, pred prazniki in v sezoni pa ta številka naraste na 24.000 vozil.

Cesta tudi ni urejena, zadnja leta celo zelo poškodovana od velikega tranzita in gradnje avtoceste. Pločnik je zgrajen le do polovice in ob postaji lokalnega avtobusa ni prehoda za pešce. Cesta prečka naselji Pod Trško goro in Mačkovec, po njej vodi pot do Kmetijskega šolskega centra na Bajnofu pod Trško goro. Na Šmarješki cesti je ugasnilo že več kot dvanajst življenj. Del pločnika so zgradili na pobudo in z denarjem krajevne skupnosti. Je brez ustreznih dovoljenj, zgrajen šele po tragični smrti otroka.

Prebivalci krajevne skupnosti Ločna Mačkovec, kamor sodi Šmarješka cesta, že leta in leta poslušajo obljube različnih občinskih in državnih služb, a odgovornost se prelaga iz občine na državo in obratno. Mesto si vsekakor zasluži drugačno vpadnico!

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.